

Artikel 40-vragen: Verheldering gezocht bij Reactie College op Rekenkameronderzoek “Armoede is (niet) niks”

Geacht college,

In de commissievergadering van 5 maart jongstleden is het rapport van de rekenkamer besproken, getiteld "Armoede is (niet) niks". Hierin worden conclusies getrokken en aanbevelingen gedaan. Het college heeft aangegeven dat ze niet alle conclusies terecht vinden en niet alle aanbevelingen zullen overnemen. De redenering hierachter is voor ons nog niet volledig duidelijk.

Voor de volledigheid gaan deze vragen specifiek over de volgende conclusies en aanbevelingen:

Conclusie 1: Doordat er geen link wordt gelegd tussen beleid, uitvoeringsplannen en monitoring, kan er geen sprake zijn van een effectieve beleidscyclus (met de stappen Plan, Do, Check, Act).

Aanbeveling 1a: Schrijf een oplegger bij het bestaande beleid waarin duidelijke, toetsbare (SMART) doelen zijn opgenomen die aansluiten bij het beleid.

Aanbeveling 1b: Leg de link tussen de beleidsdoelen en het uitvoeringsprogramma. Ga per onderdeel van de uitvoering na hoe dit bijdraagt aan de bovenliggende doelen. Schrap in de uitvoering waar dit niet bij draagt aan de doelen en investeer waar nodig in de uitvoering om alle beleidsdoelen te bereiken.

Aanbeveling 1c: Stel vast welke (eventueel nieuw te ontwikkelen) indicatoren inzicht geven in het bereiken van de beleidsdoelen via de uitvoering. Rond zo spoedig mogelijk het armoededashboard af en Armoede is (niet) niks | Rekenkamer Dordrecht 8 houdt dit bij, inclusief de (nieuwe) indicatoren. Neem – zoals reeds afgesproken met de raad – de nieuwe indicatoren/KPI's op in de P&C-cyclus.

Conclusie 3: Over de doelmatigheid van de gehele inzet is geen uitspraak te doen doordat de monitoring nog niet op orde is. De inzet op het voorkomen van armoede zou echter op termijn moeten leiden tot dalend gebruik van regelingen en dalende kosten. Het gebruik van de meeste inkomensregelingen is niet afgenomen en de jaarlijkse kosten voor inkomensondersteuning zijn niet structureel gedaald. De relatief hoge kosten van de inzet in preventieve armoedebestrijding leveren dus niet de gewenste resultaten op.

Aanbeveling 3 (aan de raad en het college): Ga in gesprek over de focus van het armoedebeleid: preventie en nazorg versus curatie (inkomensondersteuning). Maak op basis daarvan afspraken over de verhouding tussen kosten en resultaten.

Nu de context is geschetst, stellen we u de volgende vragen:

1. Het college heeft aangegeven aanbeveling 1a van het rapport over te nemen in de eerstvolgende raadsinformatiebrief over de voortgang van het programma Samen tegen Armoede. Betekent dit dat er bij deze raadsinformatiebrief een oplegger zal worden aangeboden waarin duidelijke (SMART) doelen zijn opgenomen die aansluiten bij het beleid en ook het volledige beleid dekken?
2. Hoe is het college van plan de doelmatigheid en doeltreffendheid van het armoedebeleid en zijn individuele onderdelen aan te tonen, wanneer de aanbevelingen 1a, 1b en 1c niet (volledig) worden overgenomen zoals gesteld in het rapport?
3. Klopt het dat de doelstellingen van de preventiemaatregelen binnen het programma Samen tegen Armoede gericht zijn op het voorkomen dat mensen in armoede of schulden geraken?
4. Indien het antwoord op de vorige vraag ja is: klopt het dat een bijkomend verwacht effect van succesvolle preventiemaatregelen een afname van de vraag naar curatie zou zijn op de lange termijn?
5. Hoe is het college van plan de raad een keuze voor te leggen tussen inzet op preventie en nazorg versus curatie, waarbij de raad goed in positie is, wanneer onduidelijk is wat de precieze resultaten zijn van het preventie- en nazorgbeleid ten opzichte van de investering? Dit gezien het college aanbeveling 3 van het rapport niet lijkt over te nemen.

Met vriendelijke groet,

Luca van Ballegooijen
Dordtse VVD